

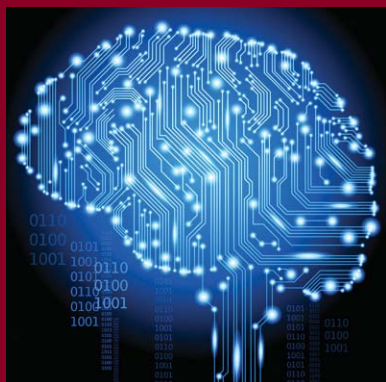
Impulzus
2017/18

lanyoknapja.vik.bme.hu

Lányok Napja

HÖLGYVÁLASZ

Lehetnék én is mérnök-informatikus
vagy villamosmérnök? Miért ne?!
Hiteles válaszok olyan lányoktól,
akik ezt a pályát választották

vik.bme.hu

M Ű E G Y E T E M 1 7 8 2

Budapesti Műszaki és
Gazdaságtudományi Egyetem
Villamosmérnöki és
Informatikai Kar

Versenyképesség Innováció Kreativitás

Kevés lány választja hivatásul az informatikát és a villamosmérnöki területet. A probléma globális, a világ számos országában keresik a megoldást. A BME VIK is hívja és várja a lányokat, akár csak a fiúkat.

„Te vagy életed alkotója!”

(Michelangelo)

Igen? Hát persze! De hogyan kezdjük hozzá?

Ha volt már a kezekben GPS – vagy térkép a családi kirándulásokon az erdőben –, akkor sejtheted, miről is lesz szó. Jó lenne eligazodni a dolgok között, megtalálni a biztosat a bizonytalanban, kiválasztani a neked tetszőt és hozzád illőt, amivel majd egész életedben foglalkozhatsz. Azt a szakmát, azt a munkát, amely örömmel tölt el, sokoldalú és kreativitás kell hozzá, remekül passzol a családi élethez, nem utolsósorban pedig jó fejek a kollégák, no és egy rendes fizetés sem ártana. Mindehhez persze megfelelő képzés is kell. *De hol?*

Ehhez az egyáltalán nem könnyű választáshoz szeretnénk útmutatást és segítséget adni.

Iránytű a forgatagban

Szeretnél kiemelkedőt alkotni? Valami egyedit, újat, és azt megosztani az emberekkel, ráadásul a segítségükre lenni? Mindezt örömmel végeznéd, úgy, hogy közben női megérzésed is a javadra válik? Akkor vess egy pillantást a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karára!

Hölgyválasz

Kik azok a női mérnökök? Szereltetek már a pároddal együtt autót? Apukád mesélt-e a műszaki munkájáról? Ötösöket hoztál haza fizikából a gimiben? Ha igen, akkor érdemes megpróbálnod a BME-t. De ha nem, ez a kiadvány segít, hogy még jobban megismerj minket!

Mit ballottál eddig a mérnökinformatikusokról és a villamosmérnökökről? Kik is ők és mit csinálnak?

Kiadványunkban női mérnökök és leendő mérnökök válaszolnak azokra a kérdésekre, amelyek valószínűleg

benned is felmerülnek. Elmondják, hogy ők mit tartanak vonzóknak szakmájukban. Előljáróban álljon itt két alapkérdés néhány általános érvényű válasszal.

Milyen a jó mérnök? Jól oldja meg a problémákat, jól kommunikál, együttműködő, jól bánik az emberekkel, de rendelkezik technikai jártassággal is. Tudja, hogy szakmai szempontból jól választott, mert mérnöki képzettsége és problémamegoldó képessége révén folyamatos visszajelzést kap főnökétől, férfi kollégái elismerik tehetségét és tisztelik tudását.

A munkában igazi kihívás vár rá, mert kevés női kollégája van, minden figyelem ráirányul. Mivel a cégek sokszor adnak lehetőséget a távmunkára, ez remekül passzol a családi élethez.

Mi segítette a BME VIK-re jelentkezőket a választásban? Volt egy példaképük, aki segítette őket és tanácsot adott nekik. Bízta magukban és képességeikben, és voltak szakmai kapcsolataik is.

Lányoké az elsőbbség!

Manapság sok cég ad előnyt a női mérnököknek az informatika világában. Kifejezetten keresik őket, mivel jól felismerik a problémákat, együttműködőek és kreatívak – nem melleleg csinosak is –, ezen adottságaikat pedig plusz értéként kezelik a munkaadók. Senki nem ütközik már meg azon, hogy egyre több lány választ műszaki pályát. Nem kell félni a monoton munkától, a képzés nehézségeitől és főként az előítéletektől. Jó alaptudással – no meg egy kis szerencsével – megszerezheted álmaid állását, ahol önmagad lehetsz, és mindezt értékelni is fogják. **Ezt a tudást pedig a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán találod meg!**

(Forrás és további információ: A női karrierutak lehetősége a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán – kutatás. Szerzők: Haraszi Virág és Szalma Éva, BME GTK)

Mesterképzés – a budai oldalon

A BME VIK gazdaságinformatikusaként a nagybetűs életben

Már a gazdaságinformatikus alapképzés során felkeltette a figyelmem az üzleti intelligencia és az adatelemzés világa, így a mesterképzés kiválasztásakor az ehhez kötődő tantárgyak és a gyakorlatias oktatás fontos szerepet játszottak. Bár az alapképzést a BME falain kívül (a pesti Duna-parton) végeztem, végül a BME VIK gazdaságinformatikus képzésén belül a **gazdasági elemző informatikus** szakirányra felvételiztem első helyen, és ezt a döntésemet azóta sem bántam meg. **A képzés minden elvárásomnak megfelelt, az órák színvonalasak voltak, és az angol nyelven való tanulás is az előnyömmre vált.** A kezdetekben félve tekintettem a programozási feladatokra, de szerencsére mind a csoporttársaim, mind a tanárain nagyon segítőkészek voltak, így egy kis plusz idő ráfordításával hamar belejöttem.

A BME-n eltöltött évek során lehetőségem volt egy félévet Németországban tanulni Erasmus ösztöndíjjal. Ezidőtájt jelentkeztem a jelenlegi munkahelyemre, a Morgan Stanley Magyarország Elemző Kft.-hez, ahol **adatminőségi informatikai elemzőként** dolgozom a kockázatelemzési részlegen.

Az informatikán belül számomra a legérdekesebb terület a data science vagyis az adattudomány, amely kezd egyre ismertebbé válni világszerte. Az egyik nagy előnye ennek a területnek, hogy végig lehet kísérni, ahogyan a látszólag egyszerű adatokból különféle információkat lehet kinyerni, és ez alapján üzleti döntéseket hozni. A másik nagy előnye, hogy legyen szó a pénzügyi, a technológiai, a turisztikai vagy az egészségügyi szektorról, biztosan találunk számunkra megfelelő érdekes elhelyezkedési lehetőséget.

Bár az informatikai szak egyelőre férfiasnak mondott, a tapasztalatom azt mutatja, hogy ma már teljesen **elfogadott és támogatott nőként informatikai területen tanulni és dolgozni**, így bátorítanék én is mindenkit a jelentkezésre.

Antalfi Zsuzsanna
gazdaságinformatikus, MSc

Informatikai előképzettség nélkül – immár mesterszakon

Az első félévben a Programozás alapjai című tantárgy abszolút a nulláról indít.

Mindig is reál beállítottságú voltam, érdekelt a matek és a fizika is. Azonban nem tartozom azok közé, akik már az általános iskolában elkezdnek programozni, és minden kétséget kizáróan tudják, hogy informatikusok szeretnének lenni. Ez is egy volt a lehetőségek közül, így amikor a többi matek-fizika faktos osztálytársam elhívott a BME VIK nyílt napjára, velük tartottam. Akkoriban az tetszett meg a szakban – amellet, hogy valamennyire matekosnak gondoltam –, hogy igazi kihívásnak tűnt. Valóban munkás egyetem, de nem kell tőle megijedni, kellő szorgalommal és érdeklődéssel bárki számára teljesíthető.

Az igazat megvallva gólyaként még fogalmam sem volt róla, mi az a programozás, semmilyen programozói előképzettségem nem volt. Szerencsére van egy nagyon jól felépített tantárgy, a Programozás alapjai, ami abszolút a nulláról indít. Megfelelő beállítottsággal, illetve az algoritmikus gondolkodásra való képességgel *semmilyen hátránya sincs annak, aki nem foglalkozott korábban programozással*. Egyáltalán nem előfeltétel tehát az infó fakt.

Nem értek egyet azokkal, akik lányos és fiús kategóriákba sorolják a különböző tevékenységeket. Legyen szó akár a szakmákról, akár az egyetemi szakokról, vagy éppen a hobbikról.

Saját tapasztalatból mondhatom, hogy *batalmas előny, ha az embernek van valami hobbija az egyetem mellett is*. Lehetőleg olyasmi, ami minél távolabb áll a tanulmányoktól. Kétségtelen ugyanis, hogy a rengeteg komoly tananyagot, a sok tanulást valamivel ellensúlyozni kell. Nekem egyik ilyen *hobbim a triatlon*, amire – őszintén szólva – a BSc-képzés alatt gyakran az alvás rovására szakítottam időt. Nem könnyű az egyetemi évek alatt kiegyensúlyozott életet élni, de mindenkinek javaslom, hogy találjon időt a kikapcsolódásra is.

Van egy másik hobbim is: szeretek idegen nyelveket tanulni és használni. Az idei évtől valami roppant érdekes dologgal foglalkozom: heti két alkalommal az Operaházban angol, német, illetve alkalomadtán magyar nyelven is idegenvezetést tartok, valamint középiskolás német lányokat tanítok matekra.

Szűkebb szakmai érdeklődési köröm a számítógépes nyelvészethez kapcsolódik. Diplomaterveket is ebben a témában dolgozom ki. *Az informatika mellett tehát az idegen nyelvek iránti vonzalmamat is kiélbetem*. A munka során sok, más beállítottságú emberrel is együtt kell dolgozni, és ez nagyon élvezetes. Diplomamunkám sok kutatást igényel, de a számítógépes nyelvészethez sok gyakorlati alkalmazása is van. Ha például beírunk egy szót vagy kifejezést a Google keresőjébe, mindig valamilyen nyelvtchnológiai alkalmazás is működik a háttérben. Ilyen vagy hasonló területen képezem el a szakmai jövőmet.

A mi generációnk sajnos még olyan világban nőtt fel, amikor a sztereotípiák erősen éltek a köztudatban. A helyzet sajnos mára sem változott meg alapvetően, jól lehet vannak biztató jelek.

El kellene végre felejtetni az egyetemi szakok, illetve későbbiekben a szakmák nemi szerepekhez való kötését. Mindenkinek magának kell megtalálnia, hogy mi érdeklő igazán, függetlenül az ember nemi identitásától. És ha valaki szereti a matekot és a logikus gondolkodást, illetve tudja magáról, hogy élvezné az informatikát, akkor nyugodtan jöjjön a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karára.

Iklódi Eszter
mérnök-informatikus hallgató, MSc

Lány a villamos energetikában

A matek szeretete mellett a három fő sikertényező a logikus gondolkodás, a kíváncsiság és a talpraesettség.

Mindig közel állt hozzám a matek és a reál tárgyak, de a humán tárgyakkal sem voltak problémáim, és az idegen nyelveket is könnyen tanultam. A

családban mindenkinek megvolt a maga ötlete, hogy hova menjek, hol tanuljak tovább. Bölcsész édesanyám például a germanisztikát szorgalmazta. Édesapám révén az informatikára volt bizonyos rálátásom. Jó darabig nem tudtam eldönteni, hogy mit válasszak. Végül a matek iránti vonzalmam győzött. Sokat nyomott a latban, hogy már egész kiskorom óta sok matekversenyen vettem részt, sikerrel. Így aztán *olyan pályát kerestem, ahol jó sok a matek*. A mérnökség úgy általában felkeltette az érdeklődésemet, és úgy gondoltam, hogy a mérnöki szakok közül a villamosmérnökök tanulják a legtöbb matekot. Tulajdonképpen ez alapján választottam, és nekem bejött.

Most kezdem a mesterképzést, ahol a fő szakirányom a villamos energetika; ezzel folytatom az alapképzésben választott szakirányomat. Ezen belül a villamosenergiával foglalkozom. A feladatok túlnyomó többsége magas szintű matematikát és programozási ismereteket igényel, amit nagyon élvezek.

A villamos energetikát sokan férfias szakmának gondolják, én azonban nem látom be, hogy miért lenne az. A villamosmérnökök, energetikusok nem végeznek olyan munkát, amihez testi erőre volna szükség. *Ma már a villamosmérnökök jelentős része is programoz*, akár csak a mérnökinformatikusok. Ehhez pedig elsősorban logikus gondolkodás kell, ami a lányokban ugyanúgy megvan, mint a fiúkban.

Mivel a mesterképzés nagy része még előttem áll, konkrét terveim még nincsenek a távolabbi jövőt illetően. Annyit tudok csak, hogy a villamos energetika területén maradok, és mindenképpen a kutatás-fejlesztésben szeretnék elhelyezkedni.

Viccesen azt is mondhatnám, hogy amióta a BME VIK-re járok, nem túl nehéz beosztani a szabadidőmet. Abból

ugyanis nincs túl sok. Szerencsére nem kell sokat utaznom, mert közel lakom az egyetemhez; kaposvári lévén a Schönherz koliban lakom. Tény és való, hogy napjaim nagy részét a tanulás tölti ki. Szerintem azonban megéri. Sok energiát fektettem például a tudományos diákköri munkába, aminek meg is lett az eredménye: rektori különdíjat kaptam.

Meggyőződésem, hogy nincs olyan képesség, ami egy férfit alkalmasabbá tenné a villamosmérnöki szakmára, mint egy nőt. *Mi, lányok ugyanolyan eredményesek lehetünk, mint a fiúk*, ha úgy igazán odatesszük magunkat. Szerintem három dolog nélkülözhetetlen a sikerhez: a logikus gondolkodás, a kíváncsiság és a talpraesettség. Mondjuk a szorgalom se árt, de ezen a téren – a tapasztalatok szerint – sokszor lekörözzük a fiúkat. És ha ez így van – és így van –, miért ne lehetnénk mi is kiváló villamosmérnökök?

Mogyorósi Anna
villamosmérnök hallgató, MSc

Első diplomásként a családban

Az elektronika mellett mindig is érdekelt az egészségügy. Mindkét választásom magától értetődő volt tehát.

Édesapám villanyszerelő, de szabadidejében szívesen tervez, forraszt, szerel, így amióta az eszemet tudom, az elektronika része volt az én életemnek is.

Már az általános iskolában kiderült, hogy jó vagyok a reál tárgyakból, így a nyolcadik osztály végén két szempont szerint választottam: elektronika és nyelv. Mivel a családban senki sem végzett egyetemet, a szüleim azt javasolták, hogy előbb szakmát tanuljak, utána meglátjuk, hogy felvesznek-e az egyetemre. Így jutottam el az Újpesti két Tanítási Nyelvű Műszaki Szakközépiskolába, ahol kiváló tanáraink voltak. Ezek után egyenes út vezetett az egyetemre, pontosabban a BME VIK villamosmérnök alapszakára. Máshova nem is adtam be a jelentkezésemet.

Hogy miért van kevés lány a VIK-en? Szerintem azért, mert sokan nem tudják, hogy *az egyetem elvégzése után nem csak programozni vagy forrasztani lehet, hanem sokkal szívesebb és szerteágazóbb a szakma.* A villamosmérnökök például a minőségbiztosításban, a tesztelésben vagy az értékesítésben is dolgozhatnak.

Az igazat megvallva, az egyetem nehezebbnek bizonyult, mint a középiskolában gondoltam. Különösen az első év volt embert próbáló, jóllehet sokat tanultunk együtt a barátokkal. Sok hallgatótársammal egyetemben azonban én is megcsináltam!

Az oktatók részéről sem előny, sem hátrány nem ért amiatt, hogy lány vagyok. A tanulótlársak megbecsültek minket, bárkikor segítették maroknyi csapatunkat (a hat lányt). Nekem nem volt újdonság a fiútlársaság, hiszen a közép-

iskolában én voltam az egyetlen lány az osztályban. Ott is és az egyetemen is jól éreztem magam ebben a közegben. Most, diplomával a zsebemben egyértelműen *büszkeséget érzek a szakmám miatt.* Mindenki elismerően tekint rám, amikor meghallja, hogy villamosmérnök vagyok. Számomra persze az sem lényegtelen, hogy a szakmában ismertem meg a férjemet.

Az elektronika mellett mindig is érdekelt az egészségügy. Amikor tudomást szereztem az egészségügyi mérnök MSc-képzésről, rögtön eldöntöttem, hogy ott szeretném folytatni tanulmányaimat.

A mesterképzés során talán azt élveztem a legjobban, hogy négy félév állt rendelkezésre a diplomamunka elkészítésére, nevezetesen egy viszonylag bonyolult hardver-szoftverrendszer összeállítására. *Egy stressz-szintmérő készüléket terveztem és építettem,* ami EKG-t és más élettani paramétereket mér, majd ezek alapján állapítja meg a stressz-szintet, illetve segíti a páciensrelaxációban. Legjobban a munka tesztelési szakaszát élveztem. Csak érdekességképpen: az egyik feladat az volt, hogy 3524-től 17-esével kellett hangosan visszafelé számolni.

Saját példám alapján *bátran állíthatom, hogy a mesterképzést mindenképpen érdemes elvégezni.* Az ismeretek gyarapításán, a piacképes, gyakorlatias, specifikus tudás megszerzésén kívül az sem elhanyagolható szempont, hogy itt már korántsem olyan megterhelő a tanulás, mint a BSc-képzésben, lehet tehát az egyetem mellett dolgozni vagy barkácsolni.

Az egyetem után engem más irányba terelt az élet, *jelenleg tesztmenedzserként dolgozom* külföldön, a Siemensnél. Ebben az állásban is nagy előnyt jelent a műszaki pálya, a programozás ismerete, hiszen a tesztkörnyezetet is annak függvényében kell felépíteni, hogy milyen technológiát használtak a fejlesztők a programozás során. A mérnöki, strukturális gondolkodás is nagy segítség a menedzseri tevékenység során.

Máhr Krisztina
egészségügyi mérnök, MSc, villamosmérnök

Mit tudhat egy adattudós?

Sztereotípiáktól mentes környezetben fejlesztheted képességeidet, oszthatod meg tudásodat másokkal.

Az informatika területén az egyik legkeresettebb szakma az adattudósé, adatelemzőé. A téma iránt érdeklődő lányok pedig már a nemrégiben alapított itthoni önképző körben bővíthetik ismereteiket. Az egyik alapító SALÁNKI ÁGI okleveles mérnökinformatikus, aki jelenleg üzleti elemzőként dolgozik.

– Az *R-Ladies* Budapestet idén januárban hoztuk létre WINDHAGER-POKOL ESZTERREL és SZABÓ ZSUSZANNÁVAL, azzal a céllal, hogy *barátságos szakmai fórumot* teremtsünk az adatelemzés, adatbányászat vagy konkrétan az R-nyelv iránt érdeklődő, esetleg e területeken már jártas lányok, nők számára. A világ számos pontján működő közösségekhez hasonlóan itt mindenki sztereotípiáktól mentes közegben fejlesztheti képességeit, és oszthatja meg tudását másokkal. Teljesen kezdők előtt is nyitottak vagyunk. A kezdeményezést iparági szponzorok segítik fenntartani – foglalja össze a lényegét Salánki Ági.

Világszerte vannak úgynevezett R-felhasználói meetup csoportok (civiliek által szervezett önképző körök), ahol a hasonló dolgokkal foglalkozó emberek jönnek össze és beszélgetnek a szakmáról. Az *R-Ladies* Budapest a négy éve San Franciscó-ból indult *R-Ladies* Global szerveződés helyi tagozata. A meetupok különféle korú lányokat-nőket céloznak meg, vannak már kimondottan középiskolásoknak szólók is.

A hazai *R-Ladies* ötletét az adta az alapítóknak, hogy Magyarországon nagyon erős az R-felhasználói kör. *Európában Budapest az egyik meghatározó központja az adatbányászatnak, az adatelemzésnek.* A magyaroknak nagyon jó híruk van az R-es közösségben. Az *R-Ladies* Budapest a januári indulás óta két rendezvényt szervezett, már a nyitó eseményen összejöttek több mint negyvenen. – San Franciscó-ban négy év után érték el ezt a látogatottsági mutatót – büszkélkedik Ági. A második hazai rendezvényt már úgy szervezték, hogy a teljesen kezdők is megtalálják a helyüket, nekik szólt a néhány órás program első fele, a második részben a hala-

dók kaptak kellő muníciót. Szeptembertől már egynapos workshopokat szeretnének tartani, és akkortól nyitnának az idegen nyelvű előadások felé is.

– A meetupok célja, hogy a résztvevők minél jobban el tudják mélyíteni az R-nyelvben szerzett tudásukat, a gyakorláshoz pedig vannak általunk ajánlott online kurzusok is. Eszter adattudós, Zsuzsa kutató, neki a kísérleteihez szükséges számításokban segít az R-nyelv, én pedig az üzleti elemzésben hasznosítom R-tudásomat – sorolja a fiatal szakember.

Szerinte *nincs olyan, hogy női vagy férfi adattudós*, csak a róluk szóló sztereotípiák élnek. Tudásban nem különböznek egymástól, de azért jó, hogy mégis van egy nőknek szóló külön fórum, mert a lányok szakmailag könnyebben megnyílnak a saját nemük környezetében, mint férfiak között.

Nagyon nyitottnak tűnik ez a közösség, mivel *tíz éves kor felett és tudásszinttől függetlenül mindenki csatlakozhat az R-Ladieshez*, aki természettudományos vagy műszaki érdeklődésű és izgatja az adatok világa.

– Semmilyen előzetes ismeretre nem támaszkodunk, de előnyt jelent, ha láttál már Excel táblát, vagy valaha programoztál akármilyen nyelven – emeli ki Ági, aki öt éve ismerte meg az R-nyelvet.

Ma már egy ismert nemzetközi cégnél dolgozik adatelemzőként. Feladata, hogy a vállalat termékének a weboldalán kövesse az azt felkeresők kattintásait, elemezze, hogy oda kattintanak-e, ahová a cég szeretné, ha pedig nem kattintanak, miért nem.

Ne hagyj magad elijeszteni!

A BME VIK-en nagyon befogadó közegbe kerültem. Ha valaki esetleg tartana a „férfias” szakmától és a fiútársaságtól, félelmei alaptalanok.

Sokat gondolkoztam rajta, vajon miért van olyan kevés lány a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán. A probléma létezik, meglehetősen összetett, ugyanakkor az sem jó, ha felnagyítjuk. Van rá megoldás. De hogy is látom én?

A köztudatban az terjedt el, hogy a fiúknak jobban rááll az agyuk a reál tárgyra, jobban érdekli őket a matek, a fizika és a programozás, mint a lányokat. Ez azonban egyáltalán nem törvényszerű. **Sok lányban is megvan a reál tárgyak iránti érdeklődés** és a logikus gondolkodás képessége, azonban vannak olyan tényezők, környezeti hatások, amelyek meghátrálásra készítetik az érintetteket. Vannak lányok, akiket az térít el például a fizika fakt választásától, hogy nincsenek ott a barátrnők, a csapat döntően fiúkból áll. Az is rossz érzéseket ébreszthet ezekben a lányokban, ha a barátrnők, osztártársrnők rossz szemmel nézik a „férfias” választást, megbélyegzik, esetleg kiközösítik a „fiús” lányt.

Nekem szerencsém volt, hiszen legközelebbi baráti köröm – hat lány – alapvetően reál beállítottságú. Ha valaki nem ilyen szerencsés, és sok benne a félelem, csak azt tudom ajánlani, hogy keressen olyan „lányos” programokat, amelyek felnyitják a szemét, és rávilágítanak a programozás, a mérnöki tudományok gyönyörűségeire. Én például részt vettem a Prezi Coding Girls programján, amit csak lányoknak szerveznek. Tíz héten keresztül tanultunk programozni, és őszintén mondom: nem ijedtem meg, sőt! Roppant érdekesnek, izgalmasnak és szórakoztatónak találtam ezt a világot. Rájöttem, hogy a programozás tulajdonképpen egy virtuális nyelv. **Programozni tanulni tehát olyan, mintha az ember egy újabb idegen nyelvet tanulna.** Nem szabad tehát a társadalmi beidegződések miatt, a megbélyegzéstől, a megjegyzésektől való félelmek miatt hátat fordítani az álmoknak. Bízom benne és hiszem, hogy ez a szemlélet fokozatosan elterjed.

A BME VIK-en egyébként nagyon befogadó közegbe kerültem. A légkör őszinte és nyitott, a fiúk segítőkészek,

udvariasak és megbecsülik azt a kevés lányt, aki az évfolyamra jár.

Elsőéves lévén nincs még túl sok tapasztalatom, de azt biztosan állíthatom: nem elvégezhetetlen a BME-n a villamosmérnöki szak. Az első félévben minden felvett tárgyból sikerrel levizsgáztam.

A budapesti Veres Pálné Gimnáziumban érettségiztem, és tulajdonképpen csak az utolsó évben döntöttem el, hogy hol folytatom tanulmányaimat. Egy darabig vacilláltam a mérnökinformatikus és a villamosmérnöki szak között. Mindig is érdekelt a környezetben lévő kutyuk működése, és bár a programozás is vonzott, végül a fizikai háttérrel is megvilágító villamosmérnöki területet választottam.

Amikor a BME VIK-re jelentkeztem, tudtam, hogy nem a legkönnyebb egyetemen fogok tanulni. De nem is ez volt a célom. Arra törekszem, hogy a tanulmányaim során megalapozott tudást szerezzek. Sokat foglalkozom a tananyaggal, de marad azért idő másra is. A Szent Ignác Jezsuita Szakkollégiumban lakom, ott is vannak kurzusaim és beadandó feladataim. De belefér az időmbe. Az első félévben táncolni is jártam. Kétségtelenül jól jön az a napi közel egy óra, amit – a kollégium közelsége miatt – a közlekedés lerövidülésén nyerek. Szóval csak jól kell beosztani a napot, ami fontos, arra jut idő.

Bányai Klaudia
villamosmérnök hallgató, BSC

Pályakorrekció a BSc-diploma után

A VIK egészségügyi mérnök mesterképzésén új, más irányú ismeretekkel egészíthetem ki a Vegyészkaron megszerzett tudásomat.

Első hallásra talán meglepőnek tűnik, hogy egy vegyészmérnök mit keres a VIK egészségügyi mérnök mesterképzésén. Én egy ilyen „csodabogár” vagyok, hiszen BSc-diplomámat a BME Vegyészmérnöki Karán szereztem. A szakdolgozatomat az „Alapanyagfejlesztés a háromdimenziós nyomtatáshoz” témában írtam. Ezen kutatás alkalmazási területei között felmerültek orvosbiológiai alkalmazások – például a mesterséges szövettenyésztés, vagy a különböző orvosi célokra történő 3D-nyomtatás –, amelyek felkeltették az érdeklődésemet. Úgy gondoltam, hogy a VIK egészségügyi mérnök mesterképzése pont nekem való: itt új ismeretekkel ötvözhetem korábban megszerzett tudásomat.

Egy évem van még hátra a diplomáig. Eddig úgy éreztem, hogy a tanulás mellett nem marad időm dolgozni. Most jutottam el oda, hogy valamilyen szakirányú munkát keressek. *A végzést követően olyan cégnél tudom elképzelni magam, ahol az egészségügyi tevékenységet mérnöki szemlélettel támogathatom.* Vegyészmérnöki alapképzettségemből fakadóan elsősorban a gyógyszer-

Kiket várunk? – A BME VIK egészségügyi mesterképzésére elsősorban az alábbi szakokon diplomát szerzetek jelentkezését várjuk: villamosmérnöki, biomérnöki, gépészmérnöki, szerkezetépítő-mérnöki, mérnök-informatikus, programtervező informatikus, gazdaságinformatikus, orvosi laboratóriumi és képalkotó diagnosztikai analitikus, biológia, fizika, kémia alapképzési szakok (BSc), valamint az orvos, fogorvos és gyógyszerész egységes, osztatlan mesterképzési (MSc) szakok.

kutatások érdekelnek, de tulajdonképpen mindenre nyitott vagyok.

Mivel kifejezetten egészségügyi mérnök alapképzés nincs, a hallgatók különböző BSc-diplomákkal kezdik meg a mesterképzést. Ennek megfelelően abban is vannak eltérések, hogy kinek-kinek milyen tantárgyakat kell felvennie. Az is ebből a sajátos összetételből fakad, hogy erősen rá vagyunk szorulva egymás segítségére; ez remekül működik, *nagyon jó, összetartó a közösség.*

Elég nagy szabadságfokkal is rendelkezünk, hiszen a kötelezően, illetve szabadon választható tárgyakat mindenki úgy állíthatja össze, hogy azok a beállítottságához, érdeklődési köréhez, előképzettségéhez a legjobban illeszkedjenek. Én például olyan tárgyat választottam, ahol programozni kell, hogy kompenzálni tudjam ilyen irányú hiányosságaimat.

Az egészségügyi mesterképzés az a szak a VIK-en, ahol – vélhetően az előképzettségek sokszínűségéből fakadóan – a legkiegyensúlyozottabb a lány-fiú arány. *A két nem körülbelül fele-fele arányban képviselteti magát.* Nagyon jó a csapat, a tananyag érdekes, a követelmények reálisak. Egyértelműen elvégezhető ez a mesterszak, örülök, hogy idejöttem.

Balás Gabriella

egészségügyi mérnök hallgató, MSc, vegyészmérnök

Fiús lányból nőies mérnök

KOVALICZKY ÉVA 2011-ben szerzett BSc-, majd 2013-ban MSc-diplomát a BME Villamosmérnöki Karán. Akik ismerik, azok szerint lelkes önkéntes, szívesen tart számítógép-ismereti oktatásokat időseknek és fiataloknak egyaránt.

■ Sem a szakmád, sem a Műegyetem nem arról híres, hogy ott a lányok lennének többségben. Mivel voltak nehézségeid, mi jelentette a legnagyobb kihívást az egyetemi tanulmányaid során?

Maga az egyetem. Középiskolából jöttem, és bár a matematikával és a természettudományos tárgyakkal nem volt problémám, viszont a műszaki tárgyak logikájának elsajátítása nem volt könnyű. Át kellett állítani a gondolkodásomat. Az sem könnyítette meg a helyzetet, hogy lányként voltam villamosmérnök-hallgató. Az évfolyamon a háromszázból tizenvalahányan voltunk lányok. Sokszor a tanárokon is tükröződött némi hitetlenség, hogy ezt a tudományt lányok is el tudják sajátítani, más tanárok azonban hittek abban, hogy nők is kellene ebben a szakmában.

■ *Mikor igazoltál az Ericssonhoz?*

Az Ericssonnál diákként kezdtem dolgozni, majd átvettek teljes állásba. 2014-ben céget váltottam, de 2016 augusztusában újra arra a döntésre jutottam, visszatérek az Ericssonhoz.

■ *Itt nem jelent problémát, hogy nő vagy?*

Vegyes csapatokat alakítanak ki, mert látják, hogy más a nők gondolkodása, másként állunk egy-egy problémához, és éppen ez visz előbbre a megoldáshoz. Bármilyen projektről legyen szó, a vegyes összetételű csapatok jobb válaszokat tudnak kitalálni.

■ *Egy-egy projektszabályban hogyan alakul a férfi-női résztvevők aránya?*

Minthogy még mindig kevés a nő, egy-egy teamre általában egy-két hölgy jut.

■ *Milyen érzés többségében férfiak közt dolgozni?*

Olykor nehéz. Persze tisztelettudóak, nagyon aranyosak és odafigyelnek arra, hogy hölgy is van a társaságban. Ez az önkontroll szintén nem baj, de engem néha feszélyez. Azért nem panaszkodom, nagyon jó dolgom van.

■ *Fiús nőnek érzed magad?*

Az voltam. Amikor az ember fiús környezetbe kerül, akaratlanul is megpróbál megfelelni, fiúsodni. Amikor azonban vállalja, hogy igenis nő, nővé kezd formálódni. Most már inkább nőies mérnök vagyok, mint fiús. Engem mindig is érdekelték a természettudományos dolgok, és nem hiszem, hogy ez csak a fiúk világa volna. A szakmának mindkét nem felé nyitottnak kell lennie, a férfi-nő szétválasztást semmi sem indokolja.

■ *Vannak-e a szakmai munkán belül olyan területek, feladatok, amelyek neked, nőnek könnyebben vagy nehezebben mennek?*

Talán női mivoltomból fakad a nyitottság, az, hogy könnyebben kommunikálok az emberekkel; néhány férfi kollégámnál legalábbis könnyebben. Bár véleményem szerint ez inkább személyiségfüggő.

■ *Hogyan egyezteted össze a munkát a magánélettel - a családdal, szórakozással, hobbiival?*

Az Ericssonnál figyelnek erre. Nem várják el, hogy napi huszonnégy órán keresztül a munkánkkal foglalkozzunk, tudják, hogy csak akkor hatékony az ember, ha az élete összhangban van. A lényeg, hogy a munkámat megfelelő szinten és határidőre elvégezzem. Így maximálisan egyensúlyba tudtam hozni a kettőt. Ha előbb el kell jönnöm, legfőlegbente este fejezem be a munkát vagy másnap tovább bent maradok.

■ *Mit szeretsz, mit élvezel a szakmádban különösen?*

Nagyon szeretem, hogy új technológiákat, új megoldásokat ismerhetek meg. Nem csak olvashatok arról, mi az a big data – konkrétan látom, hogy valósul meg, hogyan épül fel a piaci igényeknek megfelelően egy technológiai megoldás.

■ *Ha újrakezdenéd, ugyanezt az utat járnád be?*

Igen, egyértelműen.

Projektmenedzser Szingapúrban

Informatikus vagyok, de nem szeretek programozni. Emberekkel foglalkozni, csapatot vezetni – ez az én világom.

A székesfehérvári Tóparti gimnáziumba jártam. Az osztályom alapvetően humán érdeklődésű volt, a lányok közül egyedül én jöttem a BME VIK-re. A középiskola utolsó évében, nem sokkal a jelentkezési határidő előtt döntöttem el, hogy merre menjek tovább. Mindig is érdekelték a számítógépek, és miután láttam, hogy *az informatikában jók az elhelyezkedési és fizetési kilátások*, a mérnökinformatikát választottam. A legjobb helyen akartam tanulni, így esett a választásom a Műegyetemre.

Az alapképzést 2008-ban kezdtem. Kezdetben – akár csak a legtöbbszörnek – nekem is voltak nehézségeim a tanulással. Sajnos szörnyű fizika tanárom volt a középiskolában, ennek köszönhetően szinte nulla fizika tudással jöttem az egyetemre. Nem volt meglepő tehát, hogy minden olyan tárgy, ami a fizikára épít, nehézséget okozott. Azok a tárgyak viszont, amelyekhez logikus gondolkodás kell, nem jelentettek problémát.

Nem kis erőfeszítéssel, de sikerült megszereznem a BSc diplomát. Ezután a gazdaságinformatikus mesterképzésen folytattam tanulmányaimat. Itt már minden sokkal simábban ment. Végül – 2017 januárjában – kintüntetéses oklevelet vehettem át. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy – anyagi okok miatt – 2010-től az egyetem mellett dolgoztam is. Az időmet tehát meg kellett osztanom a tanulás és a munka között.

Nem kis erőfeszítéssel, de sikerült megszereznem a BSc diplomát. Ezután a gazdaságinformatikus mesterképzésen folytattam tanulmányaimat. Itt már minden sokkal simábban ment. Végül – 2017 januárjában – kintüntetéses oklevelet vehettem át. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy – anyagi okok miatt – 2010-től az egyetem mellett dolgoztam is. Az időmet tehát meg kellett osztanom a tanulás és a munka között.

Mivel a VIK-en kevés a lány, akarva-akaratlanul is a középpontban találtam magam. Ez először szokatlan volt, zavart is kissé, de hamar megtanultam helyén kezelni a dolgot. Az oktatók között egyesek szigorúbbak voltak a lányokkal, mások viszont elnézőbbek. Ugyanezt a kettősséget tapasztaltam a fiú évfolyamtársaknál is. Egyébként végig az volt az érzésem, hogy mindig kicsit többet és jobban kell teljesítenem, hogy ugyanazt az elismerést megkapjam, mint a fiú társaim. Jó pár éve láttam egy statisztikát, ami szerint a VIK-en a lányok között magasabb az egyetemet elvégzők aránya, mint a fiúk között. Ez abból adódhat, hogy elszántabb az a lány, aki dacára min-

den társadalmi előítéletnek, ide adja be a jelentkezését.

Nem szeretek programozni. Ez talán furcsán hangzik egy informatikus szájából, de így van. Valamikor a képzés közepén jöttem erre rá, amikor azon gondolkodtam, hogy hogyan képzelem el az egyetem utáni időszakot. Tulajdonképpen a Projektmenedzsment tárgyból kaptam az ihletet, hogy projektvezető szeretnék lenni. A BSc-képzés alatt tagja voltam – egy évig elnökként – a Hallgatói Képviselőnek. Ez az időszak megerősített abban, hogy szeretek csapatot vezetni, emberekkel foglalkozni, és problémákat megoldani. Utána már *célirányosan projektvezetői munkát kerestem*.

Egy egyetemi ismerősömtől hallottam, hogy a cégük-nél projektvezetőt keresnek Szingapúrba. Érdekel a dolog, mert egybevágott az elképzeléseimmel. Most itt vagyok, a világ másik végén élek és dolgozom, és *bálás vagyok, hogy az egyetem alatt időt szántam a közösségi tevékenységekre*. Ezúttal is férfi-dominanciájú csapatban dolgozom. Az összeszokási fázist követően elfogadtak, és most már minden megy a normális kerékvágásban. Ez eddig mindig így történt velem. Szeretek fiús csapatban dolgozni, a kollégák nyitottak, nem kell „játszmázni”. A nehézséget jellemzően azok az ügyfelek jelentik, akiknek a fejében még él a sztereotípiák, hogy ez egy férfi szakma. Bízom benne, hogy az én munkám is hozzájárul a rossz beidegződések eltüntetéséhez.

Horváth Éva
gazdaságinformatikus, MSc

MSc, PhD és gyerekek

Sem a tanulmányaim során, sem a munkámban soha semmi hátrányát nem éreztem annak, hogy nő vagyok.

Első, mérnökinformatikus diplomámat még az ötéves, osztatlan képzésben szereztem a BME VIK-en, 2004-ben. Ezt követően beiratkoztam a villamosmérnöki

doktori iskolába. Doktoranduszként az Irányítástechnika és Informatika Tanszékre kerültem. Itt találkoztam az egészségügyi mérnök szakkal, ami felkeltette az érdeklődésemet. Úgy éreztem, szélesítené a látókörömet, ha ezzel a területtel is megismerkednék. *Gondoltam hát egy merészet, és belevágtam az egészségügyi mérnök mesterképzésbe is.* Két év múlva megkaptam második MSc-szintű diplomámat. Közben a doktori iskolát is folytattam, végül 2009-ben védtem meg a disszertációm.

A tanulással, valamint a pályakezdéssel töltött éveket hosszabb kihagyás követte. *Hat évig voltam szülési szabadságon, három gyermekem van.* Nemrég tértem vissza az egyetemre. Jelenleg elsősorban villamosmérnököket oktatok.

Szentendrén jártam gimnáziumba, jó voltam matekból és fizikából. A matematika tanárom azt javasolta, hogy én is a matektanári pályát válasszam. Ez azonban nem vonzott eléggé. A számítógépek, a számítástechnika iránt korán elkezdtem érdeklődni, már az általános iskolában írtam kisebb programokat. Így aztán inkább az informatikát választottam.

Határozottan állíthatom, hogy sem hallgatóként, sem oktató-kutatóként semmiféle negatív élményem nem volt a BME VIK „férfias” közegében. *A tanulás nem jelentett problémát* még úgy sem, hogy a német nyelvű

képzésre jártam. Akkori németemet közép fokúnak mondanám, annyit tudtam, amennyit a gimnáziumban megtanultam.

Amikor elkezdtem egyetemi tanulmányaimat, még nem volt számomra egyértelmű, hogy a diploma megszerzése után itt maradok. *Szép lassan rajzolódott ki számomra, hogy az oktatásban és kutatásban szeretnék mozogni.* A szakmán belül a robotika és a mechatronikai rendszerek irányítása áll a legközelebb hozzám. Úgy tervezem, hogy hosszú távon a felsőoktatásban maradok. A gyerekek mellett nagyon előnyös, hogy csak a leadandó óráim időhöz kötöttek, egyébként rugalmasan oszthatom be a munkámat. És ha valaki attól tartana, hogy ebben a szakmában nem lehet éveket kihagyni, saját példám az élő bizonyítéka az ellenkezőnek. Amíg otthon voltam a gyerekeimmel, gyakorlatilag szüneteltettem a szakmai tevékenységemet, csak egy-egy diplomaterv, szakdolgozat vagy cikk bírálatát végeztem. Viszátérve a munkába, természetesen fel kellett venni a fonalat és a tempót. Ahhoz, hogy az egyetemen, a gyerekekkel és a háztartásban is helyt tudjak állni, kétségtelenül kell némi szervezőmunka. Na és persze óriási segítség, ha tettekrész nagyszülők is vannak a háttérben.

Gincseiné Dr. Szádeczky-Kardoss Emese
mérnökinformatikus, egészségügyi mérnök,
egyetemi docens
Irányítástechnika és Informatika Tanszék

Lány a VIK-en – 12 centis tűsarokban

Tévhitben él, aki a kódolást unalmas tevékenységnek gondolja. A programozás valójában rendkívül izgalmas elfoglaltság.

Bonyhádi vagyok, Szekszárdon jártam középiskolába. Kilencedik végén, tizedik elején kezdtem el komolyabban átgondolni a továbbtanulás lehetséges irányait. Mérlegelve az erősségeimet és a gyengéimet megállapítottam, hogy a matek és az infó áll a legközelebb hozzám. Tizedik végére már biztosan tudtam: mérnök-informatikus szeretnék lenni. Ennek megfelelően matekból és informatikából fakultáltam.

Ha már mérnökinfó, akkor nyilván a legjobb képzőhelyet választom. Magától értetődő volt tehát a BME VIK. Noha a családom meglepődött, hogy ilyen férfiasnak mondott szakmát választottam, mindenki abszolút támogató volt. Hozzáteszem, egyetlen családtagom sem szakmabeli, teljesen új irányba indultam el.

A fakt mellett különtanárhoz is jártam informatikából. Kezdetből fogva élveztem a programozást, szeretek elmélyülni egy-egy problémában, szívesen ülök a számítógép előtt. Volt tehát programozói előképzettségem az egyetemen, és ez jól jött.

Eleinte azt vettem észre, hogy amikor a fiúkkal együtt tanultam, hiába mondtam jó megoldást egy-egy problémára, rám se figyeltek. Mostanra ez a hozzáállás alapvetően megváltozott. Ma már többen hozzám fordulnak szakmai kérdéseikkel. *Egyébként nagyon jó lánynak lenni a VIK-en.* Nincs sok lány évfolyamtársam, de én remekül érzem magam. Mind az egyetemen, mind a Schönherz koliban. A fiúk segítőkészek, támogatóak. Arra azért nagyon oda kell figyelni, hogy a kollégiumi programok ne térítsék el az embert a tanulástól. Mert programban, buliban nincs hiány.

Az a tapasztalatom, hogy a legtöbb lány alapvetően férfias szakmának gondolja az informatikát. Sokan azt hiszik, hogy az informatikus egész nap egy sötét szobában ül egy számítógép előtt. És ha az informatikus lány, akkor az nyilván csúnya és kövér. Az is általános téveszme, hogy a BME VIK borzasztó nehéz, így még a jó matekos lányok többsége is inkább más szakmát választ. Igaz, még csak a tanulmányaim elején tartok, de egy félév alapján is nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy *a BME VIK mérnökinformatikus szak nem elvégezhető.* Tény, hogy nem lehet éjjel-nappal bulizni, rá kell áldozni az időt a tanulásra, de nem teljesíthetetlenek a követelmények. További tévhit – mégpedig óriási –, hogy a kódolás unalmas. Pedig ha tudnák, milyen izgalmas!

Egyáltalán nem érzem magam fiús lánynak. Nálam mindennapos a szoknya és a 12 centis tűsarok. Tizenkét éve táncolok, a modern és kortárs táncok érdekelnek. Az egyetem mellett persze nehezebb időt szakítanom a táncra, de mindent elkövetek, hogy a hobbimat se kelljen elhagynom.

Kiss Sarolta
mérnökinformatikus hallgató, BSc

Az előítéleteket legjobb humorral kezelni

A lányoknak nem nehezebb a műszaki pálya, viszont érzékenyebben érintik őket a sztereotípiák.

Eleinte minden akart lenni, csak mérnök nem. SZEGLETES LUCA 2006-ban nyert felvételt a Villamosmérnöki Karra, és ma már egyetemi adjunktus a BME Automatizálási és Alkalmazott Informatika Tanszékén.

A kezdetekre így emlékszik vissza: – A mérnöki szakma ellen eleinte minden idegsejtem tiltakozott, talán épp a családomat jellemző nagyarányú mérnökpopuláció miatt. A reál és a humán tárgyakat egyaránt szerettem. Általánosban még matek versenyekre jártam, gimnáziumban nyelvtagozatra és magyar versenyekre. A felvételi jelentkezés beadása előtti napon változtattam irányt, az orvosiról a BME-re. Nagypapám bölcsen emlékeztetett rá, hogy egyfelől ájuldozom a vértől, másfelől pedig amúgy is a mérnöki pálya a legjobb a világon.

Lucának volt szerencséje több külföldi egyetemet is testközelből megismerni. Mivel az akadémiai pályát célozta meg, a mesterképzés végén Erasmus ösztöndíjjal jelentkezett a svájci EPFL műszaki egyetemre, és ott hét hónapig egy elméleti idegtudomány laborban kutatott. Az itt szerzett kedvező tapasztalatok alapján később a Stanford egyetemre is sikerrel pályázott.

Itt szerinte abszolút egészségesen kezelik a „mit is keresnek a nők az informatikában?” kérdéskört. Sok a női hallgató, illetve van egy speciális képzés, az úgynevezett creative writing, amivel sok olyan lányt elérnek, akik egyébként sosem gondoltak volna a programozásra. – Amerikában mindig úgy éreztem, hogy *mérnök vagyok és nem női mérnök* – összegzi az e téren ott szerzett tapasztalatokat.

Doktori témája a tanulási nehézségekkel küzdő gyermekekre összpontosít, ennek keretében többek között biológiai visszacsatoláson alapuló keretrendszert tervezett nekik. A jelfeldolgozás és az adatfeldolgozás a kedvenc területe.

Nem osztja azokat a nézeteket, amelyek szerint a lányoknak nehezebb a műszaki pálya, viszont érzékenyebben érintik őket a sztereotípiák. Sok ilyen jellegű kutatás van, ami szerint ha egy dolgozat előtt azt mondja a tanár, hogy a „lányoknak kevésbé megy a matek”, az eredményük rosszabb is lesz. Ezt tudatosan kell kezelni. Úgy véli, nagyon fontos a szülői háttér, az, hogy miben szocializálódunk, illetve hogy legyen kellő önbizalmunk.

– Nincs kőbe vésve, hogy az ember ilyen vagy olyan, ért a matekhoz vagy sem. Az, hogy volt az általánosban egy rossz élményünk a reáltárgyakkal kapcsolatban, nem determinálja, hogy soha nem lesz belőlünk mérnök. Nincs olyan, hogy lányok vagy fiúk, egyének vannak és egyéni teljesítmények, motivációk – emeli ki.

Szerinte az előítéleteket a legjobb humorral kezelni. – A BME VIK-en jól bánnak a lányokkal, ami pedig az esetleges negatív mellézköngéket illeti, kevés nagyobb elégtétellel járó érzés van, mint amikor az ember a tehetségével és a teljesítményével dönti le az előítéleteket – húzza alá.

Arra a kérdésre, hogy milyen adottságai, képességei vannak a lányoknak, ami különösen alkalmassá teszi őket az informatikusi, mérnökinformatikusi pályára, Luca a következőket mondja:

– Nem a precizitást hangsúlyoznám, hanem a képzelőerőt, a fantáziát és a szépre, jóra való igényt. *A mérnökség lényege, hogy hidat képezzünk a társadalom és a tudomány között.* Ezt a hidat, mi, nők, nagyon jól meg tudjuk tervezni, hogy hol legyen, és miket kössön össze.

Nem a C++ a második anyanyelvem – mégis sikerült!

Üzleti problémákat oldok meg a programozás univerzális nyelvén.

Eddigi pályafutásom korántsem volt vargabetűktől mentes. Középiskolába a debreceni Fazekas Mihály Gimnázium matematika-informatika szakára jártam, ahol erős matek alapot, valamint némi programozási gondolkodásmódot kaptunk.

Mivel mindig is a reál tárgyak érdekelték, két utat láttam magam előtt: lehetek a jövőben informatikus vagy közgazdász. Mindkettőhöz szükséges az erős matek, valamint fontos, hogy ne idegenkedjek a számítógépektől. A két út egymástól merőben eltérőnek tűnt, ám nem csupán a megszerezhető tudásban és diplomában.

Felállítottam egy pro-kontra listát, ami valahogy így nézett ki: könnyed egyetemi évek, elviselhető mennyiségű tanulás és közgazdász diploma, ami eladható, ha ügyes vagyok vs. kemény, megerőltető egyetemi évek, rengeteg tanulás, de ha sikerül, akkor egy *bárhol eladható informatikus diploma*.

Az évek és ellenérvek számbavételét követően alapvetően nem is a tanulás mennyisége riasztott el a mérnökinfótól, sokkal inkább az, hogy számos ijesztő kérdés kavargott a fejemben, amelyekre nem tudtam megnyugtató választ adni. Vajon meg tudom csinálni? Meg tudok majd tanulni programozni? Nem fognak kinézni az egyetemről rögtön az induláskor, mert nem úgy jöttem ide, hogy a második anyanyelvem a C++? Vajon lesz ott más lány rajtam kívül? Lesznek hallgatótársak, akikkel jól érzem magam, vagy csak geek fiúk, akik 0-24 WOW-oznak, LOL-oznak és egyéb hárombetűs játékokkal játszanak?

Bevallom, túl sok volt a bizonytalanság, a megválaszolatlan kérdés, ezért úgy döntöttem, hogy a kisebb kihívást, a biztosan teljesíthető stúdiomot választom, és közgazdász leszek.

Teltek a szemeszterek, beilleszkedtem a BGF-re, szabadnak éreztem magam, éltem az egyetemisták könnyed életét, de úgy éreztem, hogyha elvégzem az egyetemet,

nem szeretnék sem kereskedelmi szakember, sem marketinges lenni. Emiatt, mély levegőt véve, a 6. félévben beadtam a jelentkezésem a BME mérnökinfó alapszakára. Felvettek, így egy darabig párhuzamosan tanultam a BGF-en és a BME-n.

Nem kertelek, tényleg nem volt egyszerű, főleg az eleje. Idő kellett hozzászokni, hogy már az első néhány hét után jöttek sorban a ZH-k. Hétfő reggel túl voltál egyen, de tudtad, hogy hétfvégén már a következőre kell készülnöd, és hét közben azért egy beadandó feladat is vár még rád. Tény, hogy nem ekkor éltem a legélénkebb közösségi életet, de a tankörrel és hallgatótársakkal együtt átélt (átszenvedett) hetek-hónapok egyszer csak elkezdtek megszélidülni. *Szemeszterről-szemeszterre egyre könnyebb lett az élet*, és egyszer csak – láss csodát – megkaptam a BSc-diplomámat.

Ezután a BME gazdinfó mesterképzése már csak hab volt a tortán. Sikerült ötvöznöm a két alapidplomámat, és immáron *gazdaságinformatikusként foglalkozom azzal, amit szeretek*. Üzleti problémákat oldok meg a programozás univerzális nyelvén.

Nekem bevált a kétutas indulás, de azt is nyugodt szívvel mondhatom, hogy *a BME mérnökinfó szaktól való félelmeim alaptalanok voltak*. Meg tudtam csinálni, megtanultam programozni, nem néztek ki az egyetemről, noha nem tekintem második anyanyelvemnek a C++-t, nem volt minden fiú „kockás”, jó hallgatótársakra találtam. De az is tény, hogy lányokkal csak elvétve találkoztam. Amikor Te jársz majd a BME VIK-re, talán már másképpen lesz.

Kocsány Dóra
gazdaságinformatikus, MSc

Miért jöttem a BME VIK-re?

A Villamosmérnöki és Informatikai Karon pályaválasztásuk okairól, háttéréről kérdeztük az elsőéves lányhallgatókat. Íme néhány válasz!

Azért szeretnék mérnök lenni, mert

– szeretném tudni, hogy működnek a számítógépek, a telefonok stb. A munkám során majd én is szeretnék létrehozni olyan berendezéseket, amelyek megkönnyítik az emberek életét.

– az informatika és a matek érdekelt mindig a legjobban. Izgalmasnak találok a programozást.

– mérnökként a társadalom számára hasznos munkát tudok végezni. Az utóbbi időben nagyon keresettek a villamosmérnökök.

– mindig is az volt az álmom, hogy robotokat építhessek. Ha esetleg a képzés során megváltozna az álmom, akkor is biztos lehetek benne, hogy informatikusként el tudok helyezkedni.

– szeretek alkotni, programozni. Emellett szeretek csapatban dolgozni.

– a munkaerőpiacon nagy a kereslet a mérnökinformatikusok iránt. Remélem, a mérnököknek a jövőben sem kell harcolniuk az állásokért.

– érdekel a számítógépek világa, szeretem a kézzel fogható, logikusan felépített dolgokat. Az elvont belemagyarázások kiakasztanak.

– a diploma megszerzésével egy versenyképes szakma művelőjévé válhatok, versenyképes jövedelemmel. Nőként vonzó lehetőségeket kínál az informatikus szakma adta rugalmasság is.

– szerintem elég menő, ha egy nő mérnök.

CSAK LÁNYOKNAK!

lanyoknapja.vik.bme.hu

FELVETTEKNEK

start.vik.bme.hu

FELVÉTELIZŐKNEK

felvi.hu

felvi.vik.bme.hu

alfa.bme.hu

Fordul a kocka...

BME Lányok Napja 2017

2017. április 27.

Töltsd le a BME VIK Start alkalmazást!

Csak nyisd meg ezt az oldalt a mobilodon, és mi mindent elintézzünk!

<https://secondscr-bme.autsoft.hu/#/public/store>

HASZNOS LINKEK

bss.sch.bme.hu

start.vik.bme.hu/nemet-kepzes/

proprogressio.hu

sch.bme.hu

simonyi.bme.hu

spot.sch.bme.hu

vik.hk

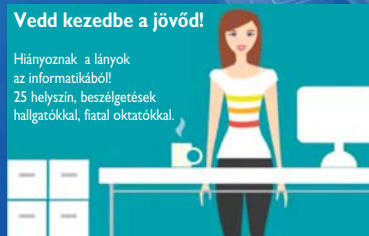
vik.bme.hu

facebook.com/bmevik

Vedd kezvedbe a jövőd!

Hiányoznak a lányok az informatikából!
25 helyszín, beszélgetések hallgatókkal, fiatal oktatókkal.

www.facebook.com/BMEVIK/videos/1311240065630293/

Az IMPULZUS a VIK hallgatói képviselőlapja • – Különszám lányoknak 2017/18

Kiadó: BME Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Felelős kiadó: Dr. Jakab László dékán • Felelős szerkesztő: Dallos Györgyi

Szerkesztő: Mallász Judit • Munkatársak: Ijjas Anna, Kelenhegyi Péter, Sági Gyöngyi

Fotó: Bánhalmi Norbert, SPOT Fotóklub, pixabay.com • Kiadványszerkesztés: Székelyhídi Ica

• Nyomás: Adu-Press Nyomda, Felelős vezető: Mekhael Najwan

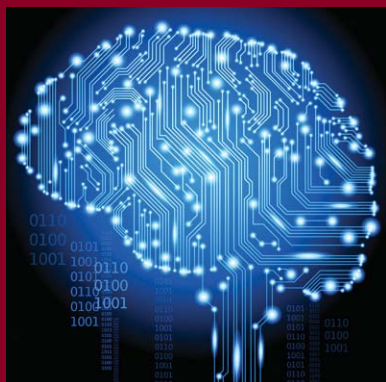
Impulzus
2017/18

lanyoknapja.vik.bme.hu

Lányok Napja

HÖLGYVÁLASZ

Lehetnék én is mérnök-informatikus vagy villamosmérnök? Miért ne?!
Hiteles válaszok olyan lányoktól, akik ezt a pályát választották

vik.bme.hu

M Ű E G Y E T E M 1 7 8 2

Budapesti Műszaki és
Gazdaságtudományi Egyetem
Villamosmérnöki és
Informatikai Kar

